

Sygn. akt III AUz 67/14

POSTANOWIENIE

Dnia 13 czerwca 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący : **SSA Zofia Rybicka-Szkibiel (spr.)**

Sędziowie: **SSA Barbara Białicka**

del. SSO Beata Górską

po rozpoznaniu w dniu 13 czerwca 2014 r. na posiedzeniu niejawnym,

sprawy z odwołania **ubezpieczonych G. K., D. K., M. L., H. M. i R. P. oraz płatniczki E. P.,**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.,**

o objęcie ubezpieczeniem społecznym,

na skutek zażaleń ubezpieczonych D. K. i M. L. na postanowienie Sądu Okręgowego w Szczecinie, VII Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 5 lutego 2014 r., sygn. akt VII U 264/14

postanawia:

uchylić postanowienie Sądu Okręgowego w Szczecinie, VII Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 5 lutego 2014 r.

SSA Barbara Białicka SSA Zofia Rybicka-Szkibiel del. SSO Beata Górską

UZASADNIENIE

Pięcioma decyzjami z dnia 21 listopada 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. stwierdził, że G. K., D. K., M. L., H. M. i R. P., jako osoby wykonujące pracę na podstawie umowy zlecenia u płatnika składek – E. P., nie podlegają polskiemu ustawodawstwu w zakresie zabezpieczenia społecznego w szczególnie wskazanych okresach.

Odwołania od tych decyzji wywiodły w dniu 4 grudnia 2013 r. D. K., w dniu 6 grudnia 2013 r. H. M., w dniu 11 grudnia 2013 r. R. P., w dniu 11 grudnia 2013 r. M. L., w dniu 12 grudnia 2013 r. G. K. .

Także płatniczka E. P. w dniu 20 grudnia 2013 r. wniosła odwołania od wszystkich pięciu decyzji.

Postanowieniami z dnia 10 stycznia 2014 r., 5 lutego 2014 r. Sąd Okręgowy w Szczecinie na podstawie art. 219 k.p.c. połączył sprawy z odwołań poszczególnych ubezpieczonych do wspólnego rozpoznania i wyrokowania ze sprawą z odwołań E. P..

Postanowieniem z dnia 5 lutego 2014 r. Sąd Okręgowy w Szczecinie, VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych uznał się miejscowo niewłaściwym i na podstawie art. 200 k.p.c. sprawę przekazał do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Słupsku, V Wydziałowi Pracy i Ubezpieczeń Społecznych jako właściwemu miejscowo i rzeczowo.

Powołując się na treść art. 461 § 2 k.p.c. sąd pierwszej instancji wskazał, że miejscem zamieszkania odwołującej się płatniczki jest S.. W sprawie doszło do połączenia odwołań dot. jednej decyzji i jednego stosunku prawnego do

wspólnego rozpoznania i wyrokowania. Zatem sądem rzeczowo właściwym do rozpoznania połączonych spraw jest Sąd Okręgowy w Słupsku jako sąd miejsca zamieszkania płatnika.

Zażalenie na to postanowienie wywiodły dwie ubezpieczone: D. K. i M. L..

D. K. podniosła, że jej miejsce zamieszkania (N.) uzasadnia właściwość miejscową Sądu Okręgowego w Szczecinie. Także cztery inne ubezpieczone zamieszkują na terenie właściwości miejscowej Sądu Okręgowego w Szczecinie. Zdaniem skarżącej także względy ekonomiki procesowej przemawiają za tym, aby sprawę rozpoznawał ten właśnie sąd.

M. L. w zażaleniu na postanowienie wniosła o jego uchylenie oraz o rozpoznanie sprawy przez Sąd Okręgowy w Szczecinie, VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych. W uzasadnieniu wskazała, że jedynie płatniczka składek – E. P. zamieszkuje na terenie właściwości miejscowej Sądu Okręgowego w Słupsku, podczas gdy ubezpieczone mieszkają na terenach należących do właściwości Sądu Okręgowego w Szczecinie. Ponadto to właśnie w tym mieście E. P. prowadzi swoją działalność gospodarczą i tutejszy Oddział ZUS wydał decyzje podlegające zaskarżeniu w niniejszej sprawie. Zdaniem skarżącej przekazanie sprawy spowoduje przedłużenie czasu rozpoznania sprawy, znacznie utrudni stronom udział w postępowaniu, a także zwiększy jego koszty.

W odpowiedzi na zażalenie M. L. G. K. podniosła, że zgadza się z nim w całości.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Zażalenia D. K. i M. L. okazały się w całości uzasadnione.

Na wstępie sąd odwoławczy zauważa, że odwołania od pięciu decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. z dnia 21 listopada 2013 r. wywiodły wszystkie ubezpieczone. W dniu 4 grudnia 2013 r. jako pierwsze do organu rentowego wpłynęło odwołanie D. K., następnie w dniu 6 grudnia 2013 r. H. M., w dniu 11 grudnia 2013 r. R. P. oraz M. L., a w dniu 12 grudnia 2013 r. G. K.. W dniu 23 grudnia 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. przekazał do Sądu Okręgowego w Szczecinie odwołania pięciu ubezpieczonych wraz z odpowiedzią na nie. Sprawom przydzielono sygnatury VII U2173/13 - G. K., VII U 2175/13 - D. K., VII U 2182/13 - H. M., VII U 2183/13 - R. P., VII U 2191/13 - M. L..

Jako ostatnia odwołania od pięciu decyzji z 21 listopada 2013 r. wywiodła płatniczka E. P. w dniu 20 grudnia 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. przekazał je do Sądu Okręgowego w Szczecinie dopiero w dniu 15 stycznia 2014 r. Poszczególnym odwołaniom i odpowiedziom na nie przydzielono sygnatury: VII U 264/14, VII U 265/14, VII U 266/14, VII U 267/14 oraz VII U 268/14.

Sąd Okręgowy zasadnie dokonał połączenia spraw zainicjowanych odwołaniami od decyzji z 21 listopada 2013 r. do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia w oparciu o art. 219 k.p.c. Przedmiot sporu stanowiły jednak zobowiązania oparte na jednakowej podstawie faktycznej i prawnej, co sprawiło, że ubezpieczone (zleceniobiorczyni E. P.) stały się w postępowaniu sądowym współuczestnikami formalnymi (art. 72 § 1 pkt 2 k.p.c.). Sąd Apelacyjny zauważa jednak, że sposób połączenia spraw był niezgodny z przepisami zarządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 grudnia 2003 r. w sprawie organizacji i zakresu działania sekretariatów sądowych oraz innych działów administracji sądowej (Dz.Urz.MS nr 5, poz. 22), który w § 32 stanowi, że dla spraw rozpoznawanych łącznie prowadzi się jedno akta pod jedną sygnaturą. Jeżeli dla poszczególnych spraw rozpoznawanych łącznie były założone osobne akta, należy je połączyć i prowadzić pod sygnaturą akt najwcześniej założonych.

Powyższe oznacza, że sprawy poszczególnych ubezpieczonych i płatniczki mogły być połączone ze sprawą G. K. i toczyć się pod wspólną sygnaturą VII U 2173/13. Przyłączenie spraw do sprawy VII U 264/14 zainicjowanej późniejszym odwołaniem E. P. było niezgodne z procedurą i doprowadziło do błędnego ustalenia właściwości miejscowej sądu.

W sprawie istotne jest też to, że wszystkie pięć ubezpieczonych ma miejsce zamieszkania na terenie stanowiącym właściwość miejscową Sądu Okręgowego w Szczecinie. H. M., M. L. i G. K. mieszkają bowiem w S., D. K. w N., zaś R.

P. w D.. Ponadto ubezpieczone podpisały umowy zlecenia z E. P. prowadzącą działalność gospodarczą jako Doradca - Agencja (...) z siedzibą w S. (NIP (...)) w dodatkowym miejscu wykonywania działalności zleceniodawcy, tj. w S.. Płatniczka w dniu 31 października 2013 r. zakończyła prowadzenie działalności gospodarczej. Jako adres dla doręczeń wskazała skrytkę pocztową w S.. Występujący po stronie pozwanej Oddział Zakładu Ubezpieczeń Społecznych także ma siedzibę w S.. W ocenie sądu drugiej instancji również z uwagi na zasady celowości (per analogiam art. 461 § 3 k.p.c.) spór powinien być rozpoznany przez sąd ubezpieczeń społecznych, którego siedziba mieści się w S..

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. zmienił postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 5 lutego 2014 r. w ten sposób, że je uchylił.

SSA Barbara Białecka SSA Zofia Rybicka-Szkibiel del. SSO Beata Górską